

A Fővárosi Ítéltábla a 12. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Zsédely Andrea ügyvéd) által képviselt felperesnek - a dr. Kispál Edit ügyvéd által képviselt alperes ellen, ajánlás hatályon kívül helyezése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. február 14. napján kelt 9.G.42.138/2012/24. számú ítélete ellen, az alperes részéről 25. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes BBT/1703/2012. számú ajánlásával úgy rendelkezett, hogy a felperes a kézhezvételtől számított 15 napon belül a fogyasztó által vásárolt termékek visszavétele mellett fizessen meg a fogyasztónak 110.000 forintot, és ugyanezen határidőn belül a pénzügyi felé járjon el a fogyasztási kölcsönszerződés lezárása és az elszámolás iránt. Az alperes a fogyasztó nyilatkozata és a csatolt iratok alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felek olyan szerződést kötöttek, amely semmisségi ok folytán a kötelmi hatályát nem válthatja ki.

A felperes keresetében az ajánlás hatályon kívül helyezését kérte, figyelemmel arra, hogy az alperes eljárása nem felelt meg a jogszabályban írtaknak, ugyanis a fogyasztó a kérelmének benyújtása előtt nem kísérelte meg az érintett vállalkozással a vitás ügy rendezését. Ezért az alperesnek a kérelmet el kellett volna utasítania. Állította, hogy a fogyasztó részére a szerződéstől való elállás szabályairól megfelelő tájékoztatást adott. Sérelmezte: az alperes ajánlásában figyelmen kívül hagyta, hogy a fogyasztó valójában csak 50.000 forintot fizetett meg részére. Előadta, hogy nem volt lehetősége az alperes eljáró tanácsába tagot jelölni. Egyébként nem zárkózott volna el a fogyasztóval történő egyeztetéstől.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Megítélése szerint eljárása során jogszabályt nem szegett.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes BBT/1703/2012. számú ajánlását hatályon kívül helyezte. Kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg

65.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása szerint a fogyasztó nem tett eleget a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 27. §-ában foglaltaknak, az érintett vállalkozással közvetlenül nem kísérelte meg a vitás ügy rendezését annak ellenére, hogy rendelkezésére állt a vállalkozás minden olyan adata, amely a közvetlen kapcsolatfelvételt lehetővé tette volna. A fogyasztó megbízása alapján a Csepeli Fogyasztóvédelmi Egyesület alelnöke egy alkalommal telefonon megkísérelte a tudakozótól kapott telefonszámon a kapcsolatfelvételt, ami eredményre nem vezetett. A fogyasztó az Fgytv. 28. § (3) bekezdése szerinti kötelezettségének nem tett eleget, kérelméhez nem csatolta azt az írásos bizonyítékot, miszerint az egyeztetést megkísérelték. A fogyasztó, illetve megbízottjának nyilatkozata az Fgytv. 28. § (3) bekezdésében írt bizonyítékszatolási kötelezettséget nem helyettesíti. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az eljárást megindító kérelem törvényes kellékének hiányában az eljárás nem lett volna lefolytatható. Ezért a bíróság az Fgytv. 34. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ajánlást hatályon kívül helyezte. A pernyertes felperes javára a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pereszes alperest a perköltség megfizetésére, mely bruttó 50.000 forint ügyvédi munkadíjból és 15.000 forint eljárási illetékből áll.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. Másodlagos kérelme az ítélet perköltségre vonatkozó részének megváltoztatására irányult. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját, miszerint megfelelően folytatta le az eljárást. A felperes nem működött együtt vele, a meghallgatásokon nem vett részt, válasziratot nem terjesztett elő, nem vitatta a fogyasztó által tett megállapításokat, így azokat az eljáró tanács sem vonta kétségbe. A fogyasztó megbízása alapján eljáró Csepeli Fogyasztóvédelmi Egyesület továbbította részére a kérelmet és a csatolt okirat tanúsága szerint megkísérelte a felperessel a jogvita rendezését. Az egyesület részére adott megbízólevél tartalmazta, hogy az egyesület nem tudott megegyezésre jutni a vita rendezése kapcsán a panaszolt vállalkozással. Kiemelte, hogy az alperes az Fgytv. 27. §-ában, a 28. § (2) bekezdés e) pontjában és a 28. § (3) bekezdésében írtak vizsgálata kapcsán nem folytathat le aprólékos bizonyítást arra nézve, hogy milyen módon került sor a jogvita rendezésének megkísérlésére, az ahhoz kapcsolódóan tett nyilatkozatok tartalmát valóban kell elfogadnia, különösen akkor, ha azzal ellentétes adat nem merült fel. Amennyiben nem így járna el, eljárása szembe kerülne az Fgytv. 18. § (1) bekezdésében meghatározott célokkal. A megbízólevél - mint írásos bizonyíték - igazolja az egyeztetés eredménytelenségét, ugyanis a megbízásra és a panasz továbbítására ezen okból került sor. Az egyesület írásban, az egyesület elnökhelyettese szóban is nyilatkozott arról, hogy telefonon próbálta felvenni a kapcsolatot a felperessel az egyezség megkötése érdekében.

Hivatkozása szerint az elsőfokú eljárásban személyes költségmentesség megállapítását kérte, melyről az elsőfokú bíróság nem döntött, ítéletében pedig mind perköltség, mind illeték fizetésére kötelezte őt a felperes javára. Megítélése szerint személyes illetékmentessége folytán illeték megfizetésére nem köteles. A kereskedelmi és iparkamarák köztestületeknek minősülnek, így az Itv. 5. § (1) bekezdése értelmében teljes személyes illetékmentesek. Az alperes pedig az Fgytv. 18. § (2) bekezdése értelmében a Kereskedelmi és Iparkamarák mellett működő független testület, jogalanyisággal önálló vagyonnal, bevételekkel nem bír.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogkövetkeztetése is helytálló. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával is egyetért, azt megismételni nem kívánja.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki: helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a fogyasztó az Fgytv. 27. §-ában írt kötelezettségének - miszerint az érintett vállalkozással közvetlenül megkísérelje a vitás ügy rendezését - eleget tett. A fogyasztónak, illetve meghatalmazottjának ilyen tartalmú nyilatkozata ennek bizonyítására nem elégséges, ugyanis az Fgytv. 28. § (3) bekezdése szerint a fogyasztónak a rendelkezésre álló egyéb írásos bizonyítékot csatolnia kell a 27. §-ban előírt egyeztetés megkísérléséről. Az alperes nem volt elzárva attól, hogy hiánypótlás keretében felhívja a fogyasztót az egyeztetés megkísérlésének igazolására. Mindezekre figyelemmel nem volt helye az alperesi ajánlás meghozatalának, az alperesnek az Fgytv. 31. § (2) bekezdés c) pontja alapján az eljárást meg kellett volna szüntetnie.

Az elsőfokú bíróság helyesen határozott a perköltség viselése tárgyában is. Az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy személyes költségmentesség engedélyezését kérte, ilyen kérelem az eljárás iratai között nem lelhető fel. Az alperes illetékmentességének megállapítását kérte, ezen kedvezmény az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján megilleti a (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállása mellett. Az Itv. 4. § (1) bekezdése értelmében az illeték fizetésére egyébként kötelezett mentessége (személyes illetékmentesség) esetén az illetéket a mentes féltől nem lehet követelni, így a fellebbező alperesnek fellebbezési eljárási illetéket lerónia nem kellett. A felperes - mivel költségkedvezményben nem részesült - kereseti kérelmén lerótt 15.000 forint kereseti illetéket, mely a Pp. 75. § (2) bekezdése értelmében a felperes perköltségének minősül, így azt az alperesnek - akár személyes költségmentesség esetén is - a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pernyertes felperesnek meg kell fizetnie.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, utalással a Pp. 254. § (3) bekezdésére, helyes indokaira figyelemmel helybenhagyta.

A felperesnek a másodfokú eljárásban igazolt költsége nem merült fel, ezért e kérdésben a Fővárosi Ítéltáblának határoznia nem kellett. Az alperes személyes illetékmentes, ezért a le nem rótt 48.000 forint fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. május 14.

. Németh László s.k.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes s.k.. Merőtey Anikó s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

ódi Zsuzsanna
tisztviselő